

Příběh rodiny Královy

Vlastislav Janík

Ing. František Král se narodil 2. března 1884 v Bořkově čp. 53 u Semil. Povoláním byl vrchní inspektor československých drah. Díky svému povolání se rodina několikrát stěhovala. V letech 1937-39 bydleli v Plzni, v letech 1939-1941 v Brně a potom zakotvily v Praze. Karolína Králová, jeho manželka, rozená Krčilová se narodila 2. dubna 1900 na Žižkově čp. 50. Byla římskokatolického vyznání. Manželé v Praze žili na adrese Malá Šternberkova 8 v Praze 7. V roce 1921 se jim narodil syn Karel a o tři roky později dcera Ludmila.

Do dění kolem parašutistů zasvětila manžele Královi sestra Karolíny Marie Moravcová. Byt manželů Moravcových se totiž od ledna 1942 stal přepážkou, kterou procházeli jak parašutisté tak se zde soustřeďovali zprávy pro vysílačku Libuši skupiny SILVER A.

Po příchodu skupiny OUT DISTANCE koncem března 1942 započali přípravy na bombardování plzeňské Škodovky. Tehdy musela Marie Moravcová požádat svou sestru o pomoc, zda nezná někoho v Plzni, kdo by mohl parašutistům kromě již známých rodin V. Krále a J. Bejbly, poskytnou pomoc. Královi se obrátili na vdovu Aloisii Hrdličkovou, která bydlela na stejném podlaží v domě na Klatovské třídě 78, při jejich plzeňském pobytu. Pravděpodobně na tuto adresu 23. dubna 1942 přivezl přímo z Pardubic přes byt v Biskupcově ulici na Žižkově Aťa Moravec rtn. Karla Čurdu. Parašutistu ze skupiny OUT DISTANCE, který se přes přijímací přepážku u knihtiskaře Jana Vojtíška dostal do Pardubic k manželům Krupkovým.

Po nezměrném tlaku propagandy se Karel Čurda 16. června přihlásil v Bredovské ulici na adrese řídicí služebny gestapa v Praze. Nejdříve oznámil vyšetřovatelům gestapa jména obou atentátníků. Bohužel u těch neskončil. Postupně uvedl do výsledového protokolu adresy všech přechovávatelů, kteří mu v protektorátu poskytl ubytování. Jednalo se jak o plzeňské spolupracovníky tak i adresu Marie Moravcové na Žižkově, jejíž byl obsazen přepadovým komandem gestapa nad ránem 17. června. Paní Moravcová při zatýkání spáchala sebevraždu připravenou kapslí kyanitu. Manžel a posléze i syn Aťa byli zatčeni.

Pravděpodobně, že se Moravcovy Králům nehlásili, vypravila se v poledne na Žižkov dcera od Králů Ludmila. U dveří do bytu Moravcových byla zajištěna hlídkujícími policisty. Když ani dcera Ludmila nepodala zprávu o tom, co se s Moravcovými děje, vyslala paní Králová do jejich bytu syna Karla. Ten postupoval obezřetněji. Zašel nejdříve do hostince U Sládečků, který byl v přízemí domu. Zde se dozvěděl o tom, že z bytu Moravcových vynášeli rakev a na protější straně ulice v bytě Jana Zelenky Hajského, že se střílelo. Ihned tuto informaci telefonicky šetrně sdělil své matce, aby ji nevydělil. Mezi tím byl také on zatčen. Rozrušená Karolína Králová se vydala v půl čtvrté odpoledne k Moravcům, kde však jako její děti byla také zatčena a odvezena do Pečkárny. Zde ji naposledy zahlédl i její syn.

Během výslechů byla Karolína Králová konfrontována s paní Hrdličkovou z Plzně.

Fr. Král byl zatčen až 14. srpna 1942. Obě děti byly jako by zázrakem z policejní vazby propuštěny a dočkaly se konce války. Jejich rodiče, kteří se zasloužili o zdárný průběh operace Canonbury a po ní i o ukrývání Adolfa Opálky ve svém bytě byli stanným soudem odsouzeni k trestu smrti. 24. října 1942 v KT Mauthausen byla Karolína Králová v 10:06 a František Král v 15:52 popraveni.